

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-317/14

Evropská komise
v.
Belgické království

„Nesplnění povinnosti státem — Článek 45 SFEU — Nařízení (EU) č. 492/2011 — Volný pohyb pracovníků — Přístup k zaměstnání — Místní veřejná služba — Jazykové znalosti — Způsob dokazování“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 5. února 2015

1. *Volný pohyb osob — Pracovníci — Přístup k zaměstnání — Místní veřejná služba — Požadavek jazykových znalostí — Vnitrostátní právní úprava, která vyžaduje důkaz o takových znalostech prostřednictvím osvědčení, které vydává výlučně jediný úřední orgán členského státu po složení zkoušky pořádané tímto orgánem na území téhož členského státu — Nepřiměřenost této právní úpravy — Nesplnění povinnosti*

(Článek 45 SFEU; nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 492/2011)

2. *Členské státy — Povinnosti — Nesplnění povinnosti — Odůvodnění vycházející z vnitrostátního právního řádu — Nepřípustnost*

(Článek 258 SFEU)

3. *Žaloba pro nesplnění povinnosti — Přezkum opodstatněnosti Soudním dvorem — Stav, který je třeba vzít v úvahu — Stav po uplynutí lhůty stanovené v odůvodněném stanovisku*

(Článek 258 SFEU)

1. Uvedený členský stát tím, že od uchazečů o pracovní místa v místních službách zřízených v určitých jazykových oblastech, z jejichž diplomů nebo osvědčení, které byly vyžadovány, nevyplývá, že vzdělání absolvovali v dotčeném jazyce, požadoval, aby po složení zkoušky pořádané jediným úředním orgánem členského státu na území téhož členského státu doložili jazykové znalosti na základě jediného typu osvědčení, které vydává výlučně tento orgán, nesplnil povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 45 SFEU a z nařízení č. 492/2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie.

Takový požadavek se totiž ohledem na volný pohyb pracovníků jeví jako nepřiměřený ve vztahu k cíli spočívajícímu v hodnocení jazykových znalostí uvedených uchazečů. Tento požadavek jednak vylučuje jakékoli zohlednění stupně znalostí, které diplom získaný v jiném členském státě, s ohledem na povahu a délku studií, jejichž absolvování osvědčuje, umožňuje předpokládat u jeho držitele. Tato vnitrostátní právní úprava dále nutí dotyčné osoby usazené v jiných členských státech, to znamená ve většině případů státní příslušníky těchto států, aby se vypravily na území dotčeného členského státu pouze za

účelem uplatnění svých znalostí v rámci zkoušky nezbytné pro vydání osvědčení požadovaného pro podání jejich kandidatury. Dodatečné výdaje, které takové přinucení zahrnuje, mohou učinit přístup k dotčeným zaměstnáním obtížnějším.

(viz body 28, 29, 31, 35, výrok 1)

2. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 33)

3. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 34)